

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K. P.**

skazanego za przestępstwo z art. 197§3 pkt 2 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia 2025r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 14 listopada 2023r., sygn. akt II K 16/23, zmienionego w części wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 listopada 2024r., sygn. akt II AKa 64/24

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie takiej argumentacji nie zawiera. Obrońca podniósł w nim, że zachodzi duże prawdopodobieństwo wykonania wyroku w istotnym zakresie jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, co w przypadku jej uwzględnienia byłoby oczywiście niesprawiedliwe, tym bardziej, że z uwagi na rangę podnoszonych zarzutów, w

szczegółności zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego, a co za tym idzie, wyeliminowania z obrotu prawnego prawomocnego orzeczenia aktualnie wykonywanego wobec skazanego. Jednocześnie dalsze wykonywanie kary, zdaniem obrońcy, doprowadzi do kompletnego załamania sytuacji finansowej i osobistej skazanego, mając na uwadze rozstrzygnięcia zawarte w wyroku, zarówno o charakterze fiskalnym, jak i *stricte* penalnym.

Omawiając w pierwszej kolejności znaczenie postawionych zarzutów, wskazać trzeba, że w jednym z nich zwrócono uwagę na wystąpienie w sprawie uchybienia o randze bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Miało ono polegać na udziale w składzie Sądu Odwoławczego sędziego powołanego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Pozostałe z zarzutów dotyczą uchybień w przestrzeni prawa procesowego i materialnego (art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., art. 458 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366§1 k.p.k., art. 433§3 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. i art. 457§2 k.p.k. oraz art. 11§2 k.k.).

Podkreślenia w tym miejscu jednak wymaga, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532§1 k.p.k. wniosku, nie może być kompleksowa merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów.

Odnosząc się do zarzutu związanego z wystąpieniem w sprawie uchybienia o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej, zauważenia wymaga, że koniecznym będzie poczynienie w tej przestrzeni określonych ustaleń. Właściwym forum dla ich czynienia wydaje się, w okolicznościach niniejszej sprawy, rozprawa kasacyjna przeprowadzona przez skład sądu właściwy do dokonania tej czynności. Co więcej, stosownie do treści pkt 2 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA 1-4110-1/20 oraz, co istotne, uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22, koniecznym jawi się przeprowadzenie wobec wymienionego w zarzucie kasacji sędziego sądu powszechnego swoistego testu niezawisłości i bezstronności.

Przypomnienia ponadto wymaga, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do wstrzymania wykonania orzeczenia, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Okolicznościami przemawiającymi za wstrzymaniem wykonania tego wyroku nie są także kwestie związane z trudną sytuacją finansową skazanego. Są one bowiem tego rodzaju, że powinny w pierwszej kolejności podnoszone być w postępowaniu wykonawczym w ewentualnym wniosku o przerwę w wykonywaniu kary.

Wszystko powyższe powoduje, że wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.f.]